

[Victor Pürschel.]

almindeligt Klædningsstykke som lange sorte Støvler. Dette er blottet for sund Fornuft.

H. C. Hansen: For den, der har fulgt navnlig den konservative Ungdomsbevægelses Presse igennem adskillig Tid, er der ikke Spor mærkeligt i, at man fra konservativ Side finder Loven uforstaaelig, for man har nemlig fra første Færd lagt den slettest mulige Vilje for Dagen til at forstaa Loven, og man har først gjort, hvad man kunde for at lægge hele denne Lovgivning for Had paa en saadan Maade, at det maatte skabe en Indstilling hos den Ungdom, der fandtes der, gaaende ud paa, at man maatte i videste Udstrækning balancere paa Kanten af denne Lovgivning og finde netop den Kant, paa hvilken man lettest kunde balancere. Der har ikke paa noget Tidspunkt i den Presse, som Ungkonservatismen anvender, været gjort noget som helst for at skabe en velvillig Indstilling over for Loven. Man har i Begyndelsen direkte overtraadt den, hvad der foreligger Eksempler og Beviser for i Cirkulærer, som har været offentliggjort; man er senere gaaet over til en mere stillfærdig Fremgangsmaade. Jeg tror, at man vilde komme lettere ud over alle Vanskeligheder, saafremt man loyalt vilde gaa ind for en Overholdelse, og saafremt man vilde bibringe de unge, man har med at gøre, den Forstaaelse, at den Lovgivning nu engang skal respekteres fuldt og helt, og man ikke ønsker nogen Uniformering af nogen Karakter. Det er nemlig ejendommeligt, at det eneste Hold, der ikke kan forstaa Loven, er Ungkonservatismen; det eneste Hold, der har Besværligheder ved at finde ud af, hvad der forstaaes ved Uniform, er de, der er Medlemmer af den konservative Ungdomsbevægelse, og hvis Repræsentanter ved denne Lejlighed taler imod Loven. Det er et Tilfælde, der minder om en Tanke. Det er i hvert Fald en Kendsgerning, der nok kan bringe adskillige Overvejelser frem. Jeg tror, at hvis man fra alle Sider vilde gøre, hvad man kunde for at skaffe til Veje en Vilje til loyalt at overholde Loven, var man naaet et stort Skridt fremad. Det har man gjort fra de fleste øvrige Ungdomsorganisationers Side, og det vilde bidrage

til yderligere Afspænding af det politiske Modsætningsforhold, som nu engang forefindes mellem de forskellige Organisationer, om et saadant loyalt Forhold over for Lovgivningen kunde vise sig fra alle Parters Side.

Ole Bjørn Kraft: Jeg tror ikke, at de ærede Ordførere har Ret, som har hævdet, at Gennemførelsen af denne Lov har haft en saa overordentlig stor Betydning med Hensyn til at skabe, hvad de kalder fredeligere Forhold mellem de politiske Ungdomsorganisationer. Jeg erindrer om, at nogle af de Begivenheder paa dette Omraade, der har været af den alvorligste Karakter, har fundet Sted, efter at Uniformsloven er gennemført, saaledes Begivenheden paa Blaagaards Plads, Overfaldet paa de Konservative i Hals og Overfaldet paa de Konservative i Silkeborg. Der er aldeles ikke nogen Grund til at tro, at Loven har haft den Virkning, som man her hævder. Men det er jo ikke det afgørende. Det er ikke det, vi skal drøfte nu. Det er Meningen at gennemføre paa ny en Uniformslov. Det maa vi bøje os for. Men saa er det, vi har rejst det Krav, at Loven bliver forstaaelig, og det kan ikke nytte det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, at han nu overfor dette rimelige Krav fremsætter en Række ubeviste og ubeviselige Beskyldninger mod en konservativ Ungdomsorganisation for ikke loyalt at ville overholde Loven, for ikke at ville tilstræbe, at Loven holdes. Det ærede Medlem bør vide, at der af den konservative Ungdomsorganisations Ledelse er gjort et stort Arbejde og udgivet Direktiver udtrykkelig med det Formaal at søge paa alle Maader at gøre det klart for Medlemmerne, at Loven skulde holdes, og hvorledes den skulde holdes. Men man kan ikke undre sig over, at der opstaar Tilfælde, hvor der alligevel kommer til at foreligge Konfliktsituationer, naar Forholdet er det, hvad jeg havde Lejlighed til at bevise i Modsætning til det ærede Medlem, at Dommerne ikke er i Stand til at forstaa Loven, at een Dommer erklærer, at det og det er tilladt efter Loven, og udtrykkelig motiverer det i sine Præmisses, medens en anden Domstol erklærer det stik modsatte og siger: det er ikke tilladt, det maa være forbudt. Naar Retten i dette Land er saa usikker over for Loven, og der falder saa